

af vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd findes, have aldrig været under denne Lov. Der vil altsaa Banfseligheden ved Anvendelsen fuldstændig fremkomme, og jeg tvivler ikke paa, at der vil være mangfoldige Punkt, som det vil være overordentlig vanskeligt at faae bragt paa det Næne ved en simpel Henviisning til Loven af 19de Februar 1861. (Udfrydelse af Fallesen.) Man gjør mig saaledes opmærksom paa, at i Gr. Udtrykket Honorarer vil kunne give Anledning til meget store Banfseligheder. Tage vi Loven af 1861 for os, ville vi finde, at den udtrykkelig i sin § 3 undtager fra Anvendelsen af de Regler, som opstilles i Begyndelsen af Loven, de Beløb, som udbetales som Honorarer, men i det af Regjeringen i Folkethinget forelagte Forslag siges det, at saadanne Beløb, som udbetales som Honorar, skulle undtages, men der tilføies saa, medmindre saadant Vederlag er hjemlet ved Lov for vedvarende offentlig Tjeneste. For at nævne et Exempel er der Forstærkningspersonalet, de Officerer, som ansættes ved Forstærkningen, som lønnes under Form af Honorarer, og for hvilke altsaa, hvis Ministeriets Forslag var gaaet igjennem, et Tillæg vilde blive givet, men som, naar denne Lov af 1861 gaar igjennem, faa vidt jeg skjønner, ikke kunne opnaa noget Tillæg. Overhovedet vil det vistnok blive meget vanskeligt at forstaa Loven. Jeg har efter Blikt, da jeg fik at vide, at man skulde bruge den, forsøgt paa at sætte mig ind i den, men jeg har ikke været istand dertil; jeg vil aabent gaa til Beskjendelse, det var mig umuligt. Jeg vil tillade mig at gjøre et Spørgsmaal, som jeg skal gjøre saa præcist som muligt for at faae en Lørdag oplyst, som jeg naturligvis ikke kan Andet end antage, at den erede Conseilspræsident vil kunne oplyse, men som jeg ikke rigtig ser, hvorledes man vil bringe i Overensstemmelse med Loven. Lad mig tage et specielt Tilfælde, jeg antager, at Conseilspræsidenten har ovre i Sekretariatet Skrivere, som have 400 Daler om Aaret. Det er nu en Klasse af Funktionærer, med hvilke der har været en meget stor og vistnok fortjent Medlidenskab. Forrige Aar, da der ikke opnaaedes noget Lønningsstillæg, blev der givet 10 pCt. Tillæg til disse Medhjælpssummer, forat Vedkommende, som lønnes af disse Summer, kunde opnaa disse 10 pCt. Tillæg. Jeg antager altsaa, at en saadan Skriver, der ellers har 400 Daler, nu formodentlig har 440. Jeg siger: antager, thi det var altid overladt til vedkommende Minister at fordele, som han ansaa det for mest passende, de 10 pCt., han havde faaet til de forskjellige Funktionærer. Lad os nu antage, hvad jeg ogsaa veed er sket, at man har fordelt dem lige; hvad skal nu en saadan Person have næste Aar? (Riser: Det Samme!) Det Samme? 440 Daler? Nei, det er umuligt. Der siges her i Loven: Vedkommende Tillæg skulle udbetales i Genhold til Loven af 19de Februar 1861 paa den Maade, at Sedomfrivningsstillæget bliver at ned-

sætte med Tillæg, tilstaaede ved særlig Lov eller Finantslov siden 1ste Januar 1872. Disse Personer ere nu ikke af dem, der have havt Lønninger eller Tillæg særlig bestemte ved Finantslove eller Tillægslove, der er givet runde Summer, og de ere lønede af disse Summer; de almindelige Regler for Tillæget kunne altsaa ikke finde Anvendelse der. Men nu gaar jeg til Loven af 1861; den siger: Undtagne fra disse Regler, som jeg tidligere forklarede, ere de Beløb, der udbetales som Honorarer eller udredes af de i § 25 og § 27 nævnte Assistancesummer eller af de i Lov 12te Januar 1858 §§ 5, 9, 15, 18, 21, 28, 32 nævnte samlede Summer. Det er Alt, hvad det kommer an paa i nærværende Forhold. De Assistancesummer, som her tales om, ere nogle ganske specielt afluttede Summer, som slet ikke vedkomme Ministeriernes Medhjælpssummer. Den anden Lov, jeg citerede af 1858, som vi blive nødt til at gaa tilbage til, omhandler kun nogle af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets særlige Fonds lønede Embedsmænd, der heller ikke have det Allermindste at bestille med det Spørgsmaal, hvorledes der skal forholdes med Medhjælpssummerne under de forskjellige Ministerier, specielt Finantsministeriet. Nu henviser man til en analogisk Anvendelse. Sa, hvad er analogisk? Dette er allerede et meget vanskeligt Spørgsmaal; thi jeg har nu to Love at se hen til, naar jeg vil søge efter Analogier med Hensyn til de runde Summer. Ser jeg hen til selve Lovens §§ 25 og 27, hvorefter der gives $\frac{2}{5}$ af de vedkommende Summer i Sedtillæg — lad mig undgaa hele Omfrivningen med denne Blandingsfæd — faar jeg i Stedet for 30 pCt. 20 pCt. Tillæg til Medhjælpssummerne; men tager jeg den anden Lov af 12te Januar 1858, saa støder jeg der paa en stor Banfselighed; jeg kommer nu til noget ganske Andet, idet Blandingsfæden der er beregnet ikke til 4 Rd., men til 5 Rd.; jeg kommer altsaa til et ganske andet Forhold, end der her er Tale om. Hvilken Analogi der nu skal være afgjørende, veed jeg ikke; men jeg antager nu, at man holder sig til den første Analogi og siger, at det er 20 pCt., der skal gives i Tillæg af Medhjælpssummerne. Men dernæst spørger jeg: Hvad er Medhjælpssummeren? Der er paa Finantsloven opført en vis Sum, og den har i forrige Aar faaet et Tillæg af 10 pCt. i Gjennemsnit — paa nogle Steder er det mere, paa andre mindre. Jeg spørger nu: Hvad er i denne Betydning af Ordet Medhjælpssummeren? Er det den gamle Sum, der stod, førend vi ifjor gav disse 10 pCt. Tillæg, eller skal, i Genhold til at overhovedet disse Tillæg ikke skulle medregnes, ogsaa dette Tillæg af 10 pCt. regnes fra? Skal der altsaa kun beregnes som Tillæg 20 pCt. af de gamle Medhjælpssummer? Godt, lad mig gaa ind derpaa; men saa spørger jeg igjen: Hvorledes skal det nu forstaaes, naar disse 20 pCt. fordeles omkring paa de en-